Ходете . . Кадъ идохте
минути въ дрогомиръ
напойтъ млади години
що станъ, Кадъ залѣте
отуй тогазъ безгрижно вѣте
и отуй тонтъ безстрѣвнъ
никога не пасвадевъ
тозъ що си нищо не нще
а сичко има, добрва
горкана си, какъ обѣдиръ
порасте виръ го станъ виръ
въ училището на труда
при учителъ отъ бѣва,
не ся вечъ радва, не ся смѣй
и сал напразно той трепе
отуй коего нуся не трепе
напразно книгъ найсетнъ
отъ нѣвъ той търсе да найде
ахъ остави ме остави
трепетно наглоснъ
напиръ дасмоле ахъ оти
болѣзнено терпи
и дасе вврнъ на назадъ
Какъ тѣзъ дене честити
да да прѣвврнъ отъ нѣмъ
на утрѣ си тера тера
Дано
честити дни
да по са съсъ трѣвъ добрини
отъ бѣрдо врѣме градини

Когатъ въ на хоро
хоро
сичка пѣйдо уноснъ
страна чувни дотерахъ
Косѣтъ въ орѣхова
и пейнъ тѣнъ въ кръжъ
въ горещи
въ огнени ми обятъ
потъпнъ ся и згусне
отъ радостъ не могуда
отъ сладостъ бѣдъ ахъ
нечувственъ отъ отмая
пеитрбахъ нето чувахъ ахъ
лѣвѣхъ, грѣрча, ми кучахъ
и сяваче на посяхъ
тамъ обнаудъ въ въздушни
и сякахъ подъ подъ
ме скача, бѣга подъ-тъ
и хлѣзвахъ ся и сѣдвахъ ся
и съ тепе са стѣвахъ
нѣвна сврдто гъчахъ
— и чувъ дни се помнѣ ахъ
хорото какъ играхъ
и кога детѣ нервуд
напрашенъ въ книгъ
словенъ словце съ словце
хоро иградъ сякахъ

. . . . . .

У пустини ~~Красенъ~~ тайнъ цвѣтъ
хчравей ся ~~съ~~ ~~прасъ~~ прецавтяне
~~Сѣтъ~~ роса ~~обниденъ~~ и оросенъ

мирдина прѣ ка растлява.
но внезапно грѣмъ и екове
дуенъ въръ, градъ и цвѣтъ въръ сна
и огнен
мятенъ порой

У пустини ~~тайнъ~~ цвѣтъ
~~Какъ~~ ~~Лирономе~~ ~~се~~ ~~обвѣ~~
~~Какъ~~ ~~Лирономе~~ ~~се~~ ~~обвѣ~~
~~Красенъ~~ ~~Красенъ~~ ~~Красенъ~~ ~~Красенъ~~ ~~Красенъ~~ ~~Красенъ